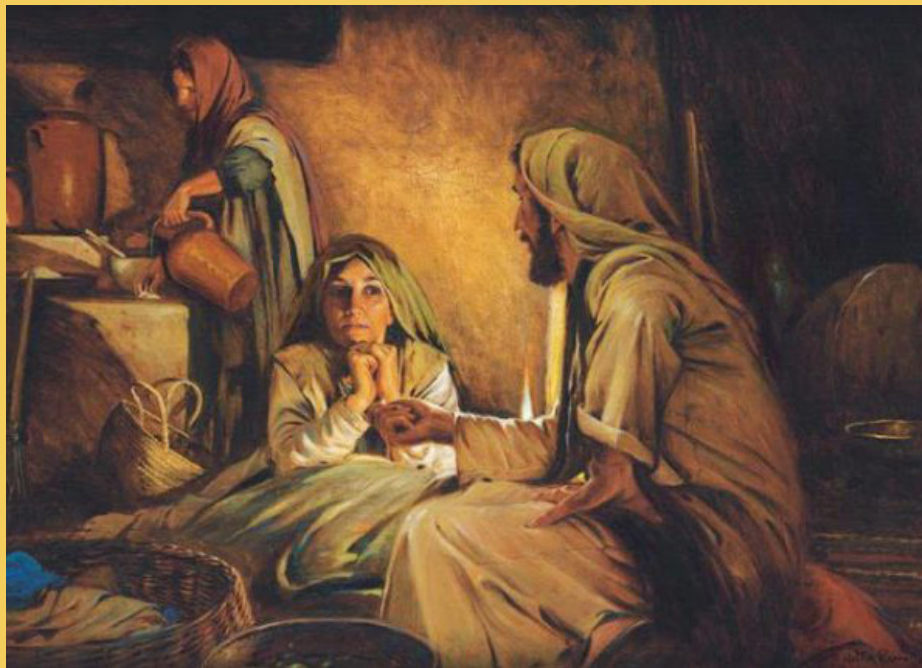

*Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober,
ker vekomaj traja njegovo usmiljenje.*

(Ps 118,1)

50 let redovništva sestre Milke Saje

Šturje, 11. avgust 2019

Sestra Milka Saje se je rodila v Mirni Peči na Dolenjskem 12. 12. 1942.

Oče Franc in mama Ivana rojena Gazvoda, sta se poročila 15. 2. 1926. V zakonu se je rodilo 11 otrok, trije sinovi in osem hčera. Emilija je bila deveta po vrsti. Pot Božjega otroka je začela že dan po rojstvu, 13. 12. 1942, h krstu sta jo spremljala botra Frančiška in Anton Dragar. Krstil jo je g. Anton Petrič. Hojo za Jezusom je potrdila s sveto birmo 21. 5. 1950 v Trebnjem.

Svojo redovno pot je začela leta 1969 v Repnjah, kjer je naredila leta 1970 prve zaobljube in leta 1975 večne zaobljube. Od 1970 do 1972 je bila v skupnosti v Zemunu v Srbiji, kjer je pomagala pri gospodarstvu, nato se je vrnila v Repnje, kjer je bila vse do leta 1996. Tudi tu je ves čas delala na kmetiji. Leta 1996 je odšla v Petrovče, kjer je skrbela za vrt. Leta 2003 pa je prišla v Šturje. Celo njeno redovno življenje je tesno povezano z naravo, saj je vsa leta delala na vrtu in polju.

Ob praznovanju 25. letnice redovnega življenja so sestre jubilatke imele isto geslo, vzeto iz Marijine hvalnice: Moja duša poveljuje Gospoda (Lk 1,47).

Ob 50. letnici so si spet izbrale skupno geslo: Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, ker vekomaj traja njegovo usmiljenje (Ps 118,1).

Šturci se zahvaljujemo Bogu za njeno posvečeno življenje med nami. Na mnoge je naredila močan vtis pričevalke ljubezni do Boga in ljudi. S hvaležnostjo smo zbrali nekaj vtisov in jih prelili na papir v spomin za zlati jubilej redovništva naše sestre Milke.

Lajce Franc gosp.	Jablani	2. febr. ⁸⁹⁸ 926
Ivana Pazvoda žena	Gor. Peška voda f. Stopiče	13. dec. 902
Marijan hči	Jablani 24	16. nov. 926
Franc sin	"	7. jan. 928
Jožef "	"	25. jul. 929
Ana hči	"	27 jul. 931
Janež sin	"	14. nov. 933
Slavžija hči	"	1. jan. 936
Ivana "	"	1. okt. 938
Hanislava -"-	-"-	13. sept. 1940.
Emilija -"-	-"-	12. dec. 1942.
Terezija, hči	Jablani 24	15 sept 945
Danijela, hči	"	18. avg. 947

Posvetiti življenje...

50 let mineva odkar ste svoje življenje posvetili. Vem, kaj pomeni posvetiti življenje družini (starši), bolnikom (medicinsko osebje), ubogim (Mati Terezija), znanosti (Einstein)... V vas prepoznavam, kaj pomeni posvetiti življenje Bogu. Pomeni vse to: sprejeti vse za svojo družino, prinašati bolnikom Jezusa v sveti hostiji s svojo človeško toplino, opaziti ubogega in pomoči potrebnega, živeti iz modrosti življenja. Kdor je v Bogu, je blizu vsem in vsemu, ker je Bog v vsem in v vseh.

župnik Zoran

Draga sestra Milka!

Človek se nikoli ne vrača praznih rok, kadar v stiski, nesreči ali kesanju poišče Boga.

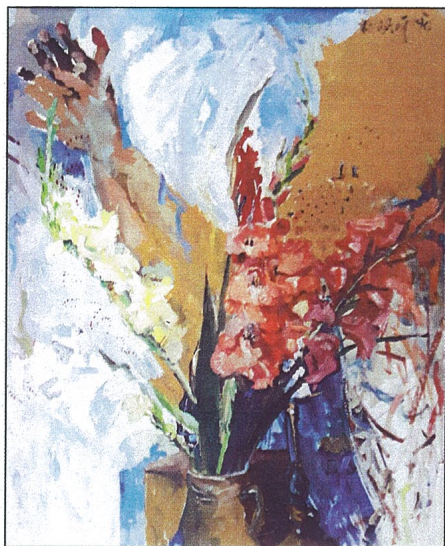
Naj človek želi leteti neskončno visoko, nikoli se ne bo dotaknil zvezd, saj za kaj takega ni ustvarjen. Zmoremo pa prenesti notranjo bolečino, če imamo ob sebi človeka, ki nam pri tem pomaga. Samo srečna ptica lahko poje in samo plemenit človek lahko dela dobra dela, tudi če pri tem nima koristi.

In tak človek je zagotovo naša sestra Milka Saje, ki je že 16 let v Šturjah in prav letos praznuje 50 letnico redovništva.

Kmalu pa bodo minila 3 leta, kar sem se pred hudim nasiljem preselila v del Šturij, ki mi je odprl vrata v skupino VEČERNE ZARJE. V njej sem spoznala ljudi - vernike in duhovnika g. Zorana, ki mi pomagajo vračati vero v življenje, vero v DOBRO in POŠTENO. Kmalu me je pritegnil mil pogled in prijaznost sestre Milke, ki me spominja na mamo, ki jo v svojem težkem življenju tako pogrešam. Ob sestri Milki čutim njeno toplino in čisto dušo, ko se nasmejana usede v našo vrsto pri nepozabnih srečanjih VEČERNE ZARJE.

Iskreno ji s sinom Davidom čestitava ob tako visoki in pomembni obletnici redovništva.

Ta njen praznik čutim kot praznik nas vseh, ki nam VEČERNA ZARJA pomeni pomemben del našega krščanskega življenja. Draga sestra Milka, bodite zdrava in še dolgo predana prijateljica Boga, našega duhovnika g. Zorana in naše skupine VEČERNA ZARJA.

»Vrla žena, kdo jo najde?«

Šturci smo jo našli, pravzaprav nam je bila podarjena.

TO STE VI, SESTRA MILKA!

Navzven tako skromna, tiha, skoraj neopazna, v sebi pa nosite veliko božjih darov in talentov - a jih ne razkazujete.

Ste pridna gospodinja, uspešna vrtnarica, tudi marsikatero moško delo Vam gre od rok. Z veseljem izdelujete voščilnice in nikoli ne odrečete sodelovanja in pomoči.

V sestrski hiši ste »stalnica«, ki povezuje staro in novo. Predvsem pa ste molilka, ki neomajno zaupa v Jezusove besede: »Prosimo in se vam bo dalo, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo.« In še nekaj. Pri Vas človek vedno prejme tisto modro, bodrilno besedo, ki ga dvigne, mu vlije novo moč in ga usmeri na pravo pot.

Draga s. Milka! Hvala Vam za 50 let zvestega služenja Bogu, hvala Vam za služenje v naši župniji. Naj Vas On, ki Vas je poklical, še naprej osrečuje s svojo bližino, Vas ohranja zdravo in Vam podarja svoj mir in blagoslov!

Le kako bi človek prezrl vedno dobrovoljno, optimistično in gibčno s. Milko na kolesu?

Vsa tista leta, ko smo verski tisk prejeli še v kiosku v Marijinem domu, pa ga iz takega ali drugačnega razloga nismo prišli iskat, nas je Ognjišče pričakalo pred hišo: položeno na kolo ali zataknjeno za brisalec avtomobila ... Hvala, s. Milka!

Hvaležna in vesela sem, ljuba s. Milka, za vsa najina srečanja na Slomškovi, ko hitite v cerkev ali proti domu !

Spoštovana s. Milka,

Šturci smo počaščeni in ponosni, da lahko ob praznikih voščimo svojcem in prijateljem z najlepšimi voščilnicami, ki v duši poglobijo doživljanje in čutenje praznika. Delo vaših pridnih rok, s. Milka.

Še obilo Božjega blagoslova in zdravja vam želimo.

Dekla sem Gospodova...

Poznam vas tri leta in name ste naredili vtis. Priznam, da sem bil na začetku »poučen«, da s. Milka ne zmore več ... In smo vam zato tudi odvzeli kakšno nalogo. Ponižno ste sprejeli. Opravičujem se Vam! Hvala, ker spet delite sveto obhajilo, kadar je to potrebno, hvala, ker nesete Jezusa bolnikom na dom, vedno v dogovoru. Hvala, ker ponižno sprejemate mala služanja v župniji in v svoji redovni skupnosti.

župnik Zoran

Draga sestra Milka,

Vaš jubilej je dobra priložnost, da razmišljam o Vas. Pravzaprav niti ne vem, koliko časa ste v Šturjah, nekaj let, mnogo let, morada dvajset let Od zmeraj Vas vidim v cerkvi, tam na levi strani v drugi vrsti in Vas pogrešam, ko Vas tam ni. Občudujem Vas, kako ste mirni, tihi, zbrani, neizpostavljeni, skoraj neopazni. Vidim Vas izven cerkve, kjer ste vedno pripravljena pomagati, narediti dobro delo, ne da bi kdo za to vedel.

Večkrat se spomnim, kako ste rekla, da boste molila zame, pa ne da bi vas za to prosila, samo na uho vam je prišla moja oz. naša domača težava in že ste želela pomagati z molitvijo. Ko ste zvedela, da nimam kosilke in ne vem, kako bom pokosila travo, ste že bila čez pol ure čudežno pri meni z vso opremo in pokosila travo okoli hiše. Še marsikaj ste naredila tiho, kot da je samoumevno in zato ste mi zgled kristjana, ki dela dobro brez besed in z ljubeznijo.

Tudi Vaše delo v župniji je bilo raznoliko, samoumevno in polno ljubezni:

neprecenljiva je Vaša molitev za župnijo in njene posameznike, obiskovanje bolnih, ki ste jim prinašala sv. obhajilo, obiski v domu starejših, obhajanje med sv. mašo, prevažanje tovora in ljudi, izdelava kit ob slovesnostih, izdelava voščilnic z dobrodelnim namenom, izdatna pomoč pri praznjenju župnišča pred zidavo novega, zelo rada ste delala v kiosku, kjer ste se veselila pogovora z ljudmi, jim naklanjala svojo prijaznost in čas, in še marsikaj, kar niti ne vemo.

Ko je bilo potrebno, ste se kar pojavila in delala. S svojim delom se niste hvalila, ste preveč skromna in ponižna. In tudi ko so Vam kakšno obveznost odvzeli, niste pokazala, da Vam je težko, čeprav menim, da Vam je bilo.

Sestra Milka, hvala Vam za vse. Šturci imamo srečo, da ste pri nas. Meni ste s svojim življenjem vzor, kako se lahko v župniji in osebno marsikaj naredi brez veliko besed v Božjo čast. Bog Vam povrni!

Ob zlatem jubileju Vam iz srca čestitam. Bog Vas živi!

Sestra Milka

Sestra Milka se veseli in pravi: »Bog me kliče, Bog me vabi, jaz prihajam k njemu z odprtimi rokami.

Ponižno mu izražam svoje misli in delo.«

Njene misli in delo bodo zapisane v knjigi njenega življenja, so klic, ki ustvarja nov svet.

S tihoto in mirnostjo nas vabi k ozdravljenju duha in odpiranju oči in srca.

Kako srečni smo lahko, da živimo z njo, ki nam pomaga odkrivati Očetov objem ljubezni, v katerega smo poklicani vsi.

Z vsem, kar dela in ustvarja z molitvijo, besedno in tiho, notranje, ki je skrb za vse Božje stvarstvo.

Je skrbnica in ustvarjalka svojega vrta, ki je poln čudovitih gredic in cvetlic.

Ustvarja na tisoče ubodov, zlatih nitk, ki jih vtira v čestitke, njeno delo je poklon revnim in ubogim po celem svetu.

Ko je treba, prime za motorno žago in se ne ustraši podreti še tako mogočnega drevesa v gozdu.

V poletni vročini je v pomoč sosedom, z veseljem pograbi še tako veliko senožet.

Marsikatero noč je prebedela, ko je pomagala nalagati piščance, ker so ljudje potrebovali tudi to njeno molitev.

Sestra Milka je potrpežljiva, ponižna, blagohotna, dobra do so-ljudi, do njih utira Božje poti. Njena krepost je v delu in ljubezni do bližnjega.

V tišini nastajajočega dneva prosi za nas Božje milosti. Usmerja nas pri vsem kar smo in kar počnemo.

Ni se bala sprejeti klica, svoje življenje je poklonila Bogu.

Sestri Milki

Najprej so bile novice: "V Šturje prihaja nova sestra, delovna sestra, ki je zrasla na dolenjski kmetiji in že od malega delala." In, kot premalokrat v življenju, so se dobri obeti izkazali za preskromne. Prišla je namreč sestra Milka - zadržana, tiha, skromna in delavna. Ko ste nam priskočili na pomoč, smo ostali brez besed in ugotovili, da delate kot težak, zavzeto, brez predaha in brez obotavljanja! A obenem ste nežno prijela, skoraj pobožala grozd, ga utrgala, skrbno pobrala vse jagode in že odbrzela dalje. Počitka ne poznate, razdajate se. Niste oseba, ki bi veliko govorila, a vaša dejanja govorijo za vas. Ob različnih prilikah občudujem prečudovite vizitke, ki jih veze skrbna roka, ki jo vodi čuteče srce polno ljubezni do Boga in bližnjega.

Velikokrat smo kot družina deležni vaših pozornosti - otroci "pomagajo prodajati vizitke" in vedno kakšno povrhu dobijo. Ko smo pričakovali Lucijo, smo od vas dobili pletene copatke, kapico in jopico pisanih barv, da bo primerna tako za fantka kot za punčko. Kakšno iskreno veselje in pričakovanje novega življenja! Morda pa Lucija zaradi tega tako vriska pri maši!?

Ampak naštevamo le vidne in otipljive stvari. Le Bog pa ve, koliko molite in prosite za nas in s čim smo si mi to zaslužili. Hvala sestra Milka.

Sestra Milka!

Ob Vašem prazniku Vam želimo, da bi Vas Bog še dolgo ohranil med nami.

Hvala, ker ste zgled pokončne žene na Božji njivi.

Ne vem, kako bi začel zgodbo poznanja oziroma sodelovanja s to čudovito ženo v črni obleki in belim okraskom na glavi.

Moja pokojna žena Slavica je kot katehistinja veliko sodelovala s šolskimi sestrami - po štursko »nunami«. Nekega dne je bila prisotna na srečanju v njihovi hiši. Kjer je malo več ženskih glav, pridejo na vrsto tudi ideje o vzdrževanju in popravilih v hiši. Beseda da besedo in prišlo je do prvega obiska hiše na Idrijski 12. Tako se je začelo sodelovanje z majhnimi popravili. Moram povedati, da sem z nunami sodeloval tudi v prejšnjih letih. Na žalost ali veselje se te posvečene žene menjavajo. Tako je kot blagoslov prišla v Šturje tudi s. Milka. Že ob prvem delovnem srečanju mi je v dno duše in srca padla njena preprosta narava, polna idej in je kar izžarevala voljo in znanje po raznih delih. Prosim vse tiste, ki bodo prebirali te besede, naj mojega sodelovanja ne razumejo kot veliko hvalo, ampak kot dobrovoljno sodelovanje.

Ker me moj spomin že počasi zapušča, se ne spomnim letnice začetka večjih del, sedaj, ko ob priliki velikega dogodka razmišljam o preteklosti... S soglasjem višje instance v Ljubljani je stekel projekt prekritja celotne strehe. S polovično donacijo Goriških opekaren smo prekrili streho z novo kritino. Milina je bilo gledati to nuno v delavskih hlačah, ko je prenašala stare in nove korce po strehi. Po končanem delu se je pokazal višek korcev. Tako smo v naslednji akciji prekrili tudi pomožni objekt - garažo in učilnico. S. Milka je imela, kot danes radi rečemo, zdravo kmečko pamet. In je prišla z idejo, da se ob garaži naredi zaprto drvarnico. Z nje-no bistroumno voljo in podporo njenih sosester (imen skoraj več ne vem), nam je to uspelo. Moram pa priznati, da je med njimi izstopala s. Majda, ki ni nikoli podvomila v ideje in delovanje s. Milke in je bila zelo močna opora pri vsakem delu.

Pokazala se je velika potreba po obnovi kopalnice in stranišča v pritličju. Tudi to smo z veliko vnemo s. Milke in pomočjo še drugih delavcev prostovoljcev naredili.

Zob časa naredi svoje. Vhodna vrata so zaključila svojo kariero. S. Milka ima v glavi verjetno posebno delovnega »črvička«, ki

spodbuja, da naredimo še to in to. Spet s soglasjem »komande« v Ljubljani smo na željo s. Milke naredili nadstrešek nad vhodnimi vrati. Ne morem pozabiti zadovoljstva in veselja, ko smo delo končali. Z idejo ženskih glav in moškim odobravanjem smo se odločili za velik poseg. Z dobro voljo in veliko vnemo s. Milke in soglasjem s. Majde smo delo srečno končali. Nov vhodni portal, nove kamnite stopnice in nova vhodna vrata. Pri hiši, ki ni več povsem mlada, »hudič'k« ne miruje in se pojavljajo težave... z vodovodom, straniščem v pomožnem objektu pa spet z vodovodom ob hiši. Ob tej priliki smo odkopali in obbetonirali kar nekaj tekočih metrov temeljev. Ko bi človek bil komar in bi lahko snehal vsa njena dela, bi danes lahko gledali dolg celovečerni film. Ne morem mimo tega, da povem, da s. Milka obvlada dela, ki naj bi bila domena močnejšega spola. Z vsemi mogočimi orodji in pripravami me je navdušila tudi z delom z motorno žago. Imel sem priložnost doživeti njeno vnemo in zagnanost pri sanaciji v gozdu po naravni nesreči - žledolomu. Še dandanašnji jo občudujem in mi zastaja dih, ko se spomnim njene pomoči v našem gozdu.

To moje pisanje naj bo majhna zahvala za vse, kar sem prejel in doživel ob skupnem delu. Dodati moram, da je mnogim priskočila na pomoč z besedami, predvsem pa z dejanji. Ko bi in če bi mnogi izmed nas imeli vsaj nekaj njenih sposobnosti v svoji duši, glavi in predvsem srcu, bi bila naša okolica raj.

S. Milka, hvala! Obilo zdravja ob vašem redovnem »Abrahamu«

Draga sestra Milka,

veliko lepih spominov me veže na Vas.

Kako lepo je bilo, ko smo s skupino Večerna zarja hodili vsako sredo zvečer molit pred Najsvetejše v Vašo kapelo. Včasih smo imeli tudi sveto mašo. Po končani molitvi ste nas sestre prijazno povabile na čaj in pecivo. Vedno je bilo prijetno v Vaši družbi. Pogovori z Vami so nas bogatili in nam odpirali vrata k Bogu.

Spominjam se, kako smo skupaj nabirale bršljan za spletanje vencev za novo mašo gospoda Tomaža Kete. Tudi to je bilo prav posebno doživetje v Božjo zahvalo za novomašnika.

Nekega dne ste naju z Ivanko peljali na Brezje na obisk k bolni sestri Goretti, za kar sem Vam zelo hvaležna. Takrat sem videla, kako dober šofer ste, draga sestra Milka, saj ste nas kljub gneči in zastojem na cesti varno in dobre volje pripeljali na cilj.

Draga sestra Milka,

vesela in hvaležna sem, da sta se najini življenjski poti po Božji previdnosti srečali.

Ob Vašem častitljivem prazniku - zlatem jubileju redovništva - Vam prisrčno čestitam. Želim Vam obilo zdravja in Božjega blagoslova!

Draga s. Milka!

Z vami sem preživela veliko lepih trenutkov, ki se jih z veseljem spomnim. Najbolj pa mi bo ostal v spominu dan, ko sva skupaj odšli nabirat zelenje za izdelovanje adventnih venčkov. Strah, ki se je prikradel vame glede tega, kako bodo potekale delavnice, ste odpodila z veseljem in svojo voljo do dela. To so bili šele začetki delavnic. Takrat sem potrebovala podporo in zagon... tudi pri delavnici peke piškotov za misijone. To sem dobila od vas. Hvala vam in hvala tudi za vse molitve.

Bog naj vas blagoslovi in vas varuje!!

Skrbna Marta...

Pogled na urejeno okolico in vrt samostana v Šturjah, ki daje obilo sadov, spomni, da so zraven vaše skrbne in pridne roke. Sadovi vrta se znajdejo na marsikateri mizi v Šturjah in tudi v župnišču.

župnik Zoran

SREČANJE

Kje sta srečala se prvič,
Jezus, tvoj pogled in moj?
Kje so moje vroče želje
prvič našle pokoj svoj?
Tam, kjer luč samotna, mila,
tabernakelj je zlatila,
v svitu svete hostije.

Kje še zdaj me sreča čaka,
čista kakor gorski vir?
Kje po solzah in trpljenju
v duši se naseli mir?
Kjer kadilo se drhteče
dviga med voščene sveče,
v svitu svete hostije.

*Življenje je potovanje,
za katerega nihče ne dobi zemljevida.
Vsakdo potuje po svoje in
si sproti riše svoj zemljevid.
Vsaka risba je nov smerokaz za vse,
ki hodimo po čudovitih poteh življenja.*

Ob Vašem 50. jubileju Vam želimo obilo zdravja, zadovoljstva, veselja in da bi še dolgo hodila po teh čudovitih poteh življenja, ki naj bodo obsijana z medsebojnim razumevanjem in Božjim blagoslovom.

Draga sestra Milka!

Velikokrat sva se srečali. Na ulici, pred cerkvijo ... Pozdravili sva se.

»Dober dan.«

»Dober dan.«

Pozdravu je v mojih mislih vedno sledilo »Bog jo varuj!«
Zakaj? Zakaj ravno Bog jo varuj, sestro Milko?

Zaradi zgleda preprostosti in pristnosti. Zaradi zgleda molitve. Zaradi zgleda ljubezni, lepote in odgovornosti v poslanstvu posvečenega življenja. Zaradi trdnosti in odločnosti. Zaradi postavljanja ogledala, da v veri nosimo v sebi vse, kar potrebujemo za življenje.

V duhu besed papeža Frančiška na preteklost gledamo s hvaležnostjo, sedanjost živimo z navdušenjem in prihodnost sprejemamo z upanjem.

Iskrene čestitke ob vašem zlatem jubileju redovnega življenja.

Draga sestra Milka!

Vsak dan bolj čutim vaše skromno in veliko čuteče srce.

S. Milki ob 50. obletnici redovništva:

Draga s. Milka!

Naša petkova Skupina za življenje ob rožnem vencu se zahvaljuje Bogu za Vas, za to, da ste del nas. Smo še mlada skupina. Nismo vedele, kako bo, in če sploh zaživi. Vi, s. Milka, skupaj s s. Mihaelo, ste nas potrdili, obogatili. Vaše redno prihajanje, celo z berglama, Vaše dragocene misli in skrbno izbrane besede nas vedno znova krepijo. Vaše molitve in opozarjanje na uboge tudi nas delajo bolj občutljive in budne.

Draga s. Milka, hvala, da nas skupaj s s. Mihaelo vključujete v molitev, da nas učite in lahko z vama molimo Hvalnice, da nam izkazuje gostoljubje v Vaši sveti hiši. Za našo skupino ste pravi blagoslov.

S. Milka, Bog Vas živi, iskrene čestitke in še na mnoga leta!

Marija pa je sedla k Jezusovim nogam...

Sedla je, ne le zato, ker je bila utrujena, ampak zato, ker je ljubila. Vaše vsakdanje prihajanje v cerkev, molitev rožnega venca, udeležba pri sveti maši, molitev v samostanski kapeli... vse to daje slutiti, da veste, kaj je tisto edino, kar je potrebno, da človek lahko dela, ljubi, živi ...

župnik Zoran

Draga s. Milka,

letos je zate posebno, jubilejno leto, ko je prilika, da se obudi spomine za nazaj in zaželi vse dobro za naprej. Zato sem se odločila, da ti napišem pismo.

Leta 2003 si prišla v Šturje k svojim sosestram in se hitro vključila tudi v župnijo.

Ker sem ostale sestre že poznala, sem kmalu spoznala tudi tebe in sva se hitro spoprijateljili. Spoznala sem tvojo skromnost, delavnost, iznajdljivost, potrpežljivost in karitativnost, kar občudujem še danes. Tvoje delo na vrtu, okrog hiše in vsepovsod mi je še vedno za zgled. Kar si se lotila, vse ti je uspelo, le vipavska burja te je jezila in si se ji težko privadila. Ob večjih vzdrževalnih delih na hiši sem se spraševala, od kod ti toliko energije, ko si sama prepleskala celo hišo, prebarvala vsa okna in polkna, ki jih ni malo, pomagala mojstrom, ki so delali pri vas in tudi kje drugje so te velikokrat potrebovali in nikoli nisi odrekla.

Milanu nisem verjela, ko mi je povedal, da te je iskal na vrtu in te ni bilo. Ko te je poklical, si se mu oglasila na strehi hiše, privesana z vrvjo za dimnik in obžagovala veje velikega oreha, ki si ga kasneje odžagala.

Uporabo motorne žage si preizkusila tudi pri nas, ko si priskočila na pomoč, ne da bi te prosili. Kar nekajkrat si bila naš šofer - taksist in skupaj nam je bilo vedno lepo. Višek zelenjave z vrta me je velikokrat presenetil, pustila si ga kar pred hišo, kot sv. Miklavž.

Lepo je bilo s tabo nabirati šipek na Gori, saj si mi ga celo zmlela in posušila za čaj.

Povabila, da grem s tabo k jutranji maši v Križ, sem bila vedno vesela. Lepo je bilo s tabo moliti Rožni venec in biti pri sv. maši v vaši kapeli pri Angelih varuhih ter poklepetati pri zajtrku ob skupni mizi v kuhinji.

Ko si v kiosku delila verski tisk, sem te pozdravila kar tam.

V času moje bolezni in zdravljenja si me obiskovala, prinašala sv. obhajilo, mi vlivala pogum in zame molila.

Ko si imela operacijo kolena in sem prišla na obisk, sem bila presenečena, kako si vse bolečine in težave vdano sprejemala in prenašala brez pritoževanja.

Svoje talente si pokazala tudi z izdelavo ročno izdelanih voščilnic in k temu pritegnila še nekaj prostovoljk, ki ti pomagajo.

Vesela sem vsakega srečanja s tabo, tvojih kratkih SMS sporočil, odgovorov, ko te pokličem, obiskov pri tebi in tebe pri nas doma.

Veliko je še drobnih pozornosti, hvala za vse, s. Milka, Bog lonaj.

Ob tvojem zlatem redovnem jubileju ti iskreno čestitam in želim vse dobro.

Bog te živi!

Draga sestra Milka!

Odkar ste nastanjeni v naši župniji Šturje, vas srečujem in čutim kot tiho, mirno, skromno, vztrajno, natančno, močno, ljubečo, ... našo, globoko verno, duhovno sestro iz ozadja.

Bogu hvala, da ste med nami. Hvala vam za zgled zvestobe Kristusu. Hvala vam za vse delo, žrtve in molitve, vidne in nevidne.

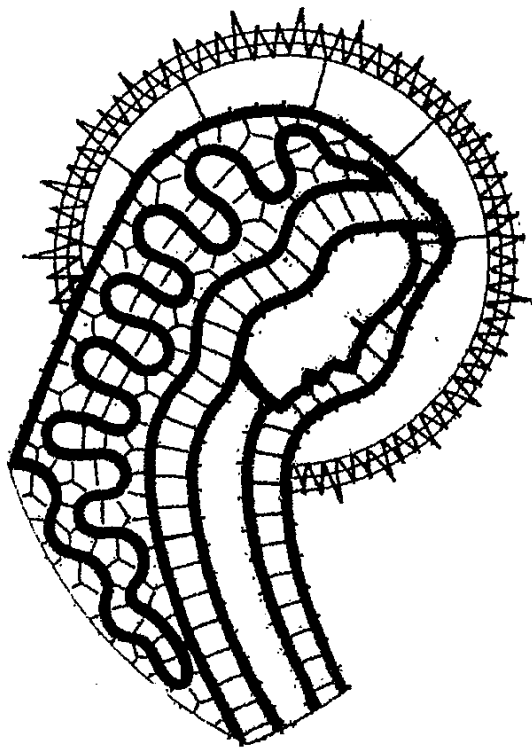
Bog vas živi še na mnoga leta.

Spoštovana sestra Milka!

Veseli smo, da živite in služite Bogu in ljudem v naši župniji. V teh letih smo vas spoznali kot pridno, skromno, delavno in prijazno.

Praznujete 50. obletnico vašega redovništva.

Naj vam dobri Bog še naprej nakloni dušnega in telesnega zdravja, da boste še naprej skupaj z nami služili Bogu in nam bili svetel zgled.

Draga sestra Milka,

velik praznik je pred nami - petdeseta obletnica vašega Bogu posvečenega življenja.

Veseli smo, da že šestnajst let tega obdobja življenja delite z nami.

Vsi vemo, kaj je zaobljuba, ki smo jo komu dali. Toda kolikokrat jo prelomimo.

Tu pa stopi v ospredje vaša neomajna zvestoba zaobljubi, ki ste jo dali pred predstojniki in občestvom, svojemu Ženinu.

Vsak dan se srečujemo in smo deležni vaše prijazne besede, toplega nasmeha, pozornosti in skoraj neopazne pomoči, povsod tam, kjer vidite potrebo. Delite jo posameznim osebam ali pa župnijski skupnosti, neglede na vaše počutje in zdravje.

Bog naj vam stotero povrne za zgled pravega kristjana, ki vero živi.

Bog vas živi še na mnoga leta!

Naša sestra Milka!

Tiha, neopazna, a vedno prisotna v svojih dobrih delih.

Sestra Milka!

»Novo zapoved vam dam:

Ljubite drug drugega!

Kakor sem vas jaz ljubil,

tako tudi vi ljubite drug drugega!

Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci,

če boste ljubili drug drugega.«

Čestitke in zahvala za vsa dobra dela in molitve. Naj vas spremlja zdravje in Božji blagoslov.

Spoštovana sestra Milka iskrene čestitke ob Vašem jubileju!

Ob tej priložnosti bi z Vami rada delila nekaj spominov na Vaše bivanje v naši župniji.

V vseh teh letih, ko ste med nami, sva v naših srečanjih, pogovorih in Vašem delu opazala prepletanje in podobnost z ravnanjem Marte in Marije iz Jezusove prilike v Svetem pismu.

Najprej nekaj podobnosti z Marto.

Vzorno urejen vrt in gredice v okolici vaše hiše - meniva, da je bilo in je vanje vloženo veliko Vašega truda. Ob tem bi Vas rada spomnila na majhno anekdoto iz našega pogovora o »problemih« okrog zalivanja. Seveda je z vodo potrebno varčevati, zato je za vrtnarja skoraj nujno, da si omisli hranilnik za vodo (cisterno). Težava je v tem, da se cisterna hitreje izprazni, kot napolni. Zaželeli ste si, da bi v ta namen vsak teden deževalo. Najin pomislek k temu je bil: »Zakaj bi v tem primeru sploh potrebovali cisterno?«

Znate poprijeti prav za vsako delo in ni vam bilo težko niti povzpeti se po lestvi in pomagati pri prenavljanju strehe vaše hiše. Živo v spominu imava sliko »sestra Milka na strehi«, res pogumno in občudovanja vredno.

Vaše delavne roke postanejo zelo prefinjene, ko vanje vzamete iglo, sukanec in druge ustvarjalne materiale, iz katerih leto za letom nastajajo prelepe voščilnice namenjene za praznična voščila. Samo Bog ve, koliko dobrega ste s svojim delom naredili za župnijo, misijone in druge dobre namene.

To je samo nekaj najinih skromnih utrinkov iz Vašega dela, ki pa se že vsa leta močno prepleta z deli Marije iz Jezusove prilike in so glavni del Vašega redovnega življenja. Hvala za vse delo v naši župniji, za Vaše molitve in tudi skrita dobra dela, za katere ve samo nebeški Oče, ki naj obilno blagoslavlja Vašo življenjsko pot tudi v prihodnje.

Vse dobro Vam želiva

V malem si bil zvest....

Posvetiti svoje življenje pomeni biti zvest v malem, vsak dan, tudi ko te nihče ne vidi in tudi, ko je težko. Z vsakdanjo zvestobo v malem rastemo v svetosti, ko opravljamo svoje poslanstvo. Svet in Cerkev ne potrebujeta velikih dejanj, dovolj je, da vsak izpolni Božjo voljo. Slika iz puzzl ne bo popolna, če manjka ena sama. Tako je tudi v našem skupnem življenju. Ko sledimo Božji volji, sestavljamo naš čas, kot puzzle ali mozaik. Iz drobnih kamenčkov nastaja umetnina. Zato hvala za vašo vsakdanjo prisotnost in zvestobo svojemu poslanstvu.

župnik Zoran

“Pravijo, da ima vsak svojega angela, moj je čisto meni enak, nikoli ga ni doma.”

Tako pravi pesnik Pavček, jaz pa zatrdno vem, da imam dva angela.

Eden me čuva in hudega brani, ga čutim, a ga ne vidim, drugi se pa po Šturskih gasah s kolesom vozi in ko ga rabiš, je nemudoma ob tebi.

Za vsako delo se hitro ogreje, pa točno ve, da se za pripravo drv motorka rabi, za trgatev škarje, za košnjo trave pa kosa. Z vsemi temi instrumenti vešče upravlja in delu primerno orodje s sabo pripelje. Če sem v zadregi, kakšno vizitko bi komu za god ali rojstni dan poslala, me hitro zadrege reši in dobim vizitko unikatno, ročno vezeno. Zahvalo za prečudovito vizitko dobim jaz, ne moj angel. Ko me tlači stiska in sem nemočna in v molitvi šibka, prosim mojega angela, ki gotovo moli zame in tudi namesto mene večkrat, in mi spet zasveti sonce.

Ta moj angel je tih in skromen, stalno na preži, kako in komu je potrebna pomoč, da jo bo nesebično razdajal. Ne vem, ali sem kdaj znala izreči iskrena hvala, verjetno ne.

Predraga s. Milka, moj vidni angel, ob priliki vašega lepega jubileja vam izrekam iskrena Hvala. Hvala za vse. Hvala za vse lepe trenutke češčenja pred Najsvetejšim v vaši kapeli. Hvala vam za vse lepe trenutke ob vaši skupni mizi ob različnih praznovanjih. Hvala, da ste z nami v molitveni skupini Večerna zarja. Hvala gre tudi dobremu Bogu, da je poskrbel za vse te vaše darove in za to, da ste lahko med nami.

Hvala.

Spoštovana sestra Milka!

Najprej Vam iskreno čestitava za zlati praznik.

Naše videvanje se je začelo pri delitvi sv. obhajila. Nekega dne pa sta prišli s sestro Majdo k nam domov. Z možem sva bila začudena ob pogledu na motorno žago. Še bolj sva bila začudena, ko ste rekla, da Vi delate z njo. Tako smo tkali stike, ko je bilo treba nabrusiti verigo, pa tudi, ko so Vam nagajali kakšni drugi hišni pripomočki. Nehote ste ob takih srečanjih med nas delila tudi Vaše duhovne darove.

Lepo je delati s takimi ljudmi, ki imajo voljo do dela, posebno z Vami, sestra Milka. Toda že kar nekaj časa je minilo, ko ne prihajate več k nam. Razloge za to veste najbolj Vi.

Ste ena redkih žensk s tako pridnimi in spretnimi rokami. Občudujete tudi Vaše vizitke, ki so polne idej, vaših misli in Božje navzočnosti.

Želiva Vam veliko zdravih, srečnih in ustvarjalnih let, ter obilo Božjega blagoslova.

Misli za sestro Milko

V letih, kar sestra Milka živi med nami, sem jo spoznala kot osebo, ki jo odlikuje skromnost. Ob srečanjih so pogovori sproščeni, prijetni in iskreni. Na zunaj je preprosta oseba ob kateri začutiš globoko modrost plemenitega človeka.

Zato, sestra Milka: ostanite taki, kot ste, in božja naklonjenost naj bo vedno z vami.

Sestri Milki

Med obujanjem spominov na s. Milko sem se spomnila na leto 2010. Pripravljali smo se na novo mašo Boštjana Fegica. Med drugim smo se dogovorili, da bo cerkev za novomašno slovesnost okrašena tudi z bršljanovimi kitami.

Župnija je bila razdeljena na osem «šivalnic». Pridružila sem se k šivanju na Idrijski pri sestrah. Tam je bilo veliko mladine, otrok in bližnji sosedje. Med delom smo se pogovarjali, prepevali, pa tudi kaj malega zmolili. Sestra Milka nas je razvajala s pijačo, pa tudi s kakšnim sladoledom. Kot vedno je bila marljiva mravljica, ki je neopazno spremljala naše delo in brez prošnje ali izrečene besede že priskočila na pomoč.

Že zjutraj je bila med bršljanom v gradu na ajdovski strani Hublja. Nabrali so približno toliko bršljana, kot smo ga med dnevom porabili za šivanje kit. Do prihoda «šivilj» so listke pripravili za uporabo. Bila je neutrudna, tiha, skromna in potrpežljiva, vedno pripravljena za sodelovanje in pomoč.

Nam dodeljene metre bršljanovih kit smo kar prehitro sešili in naša aktivnost na Idrijski je bila zaključena.

Hvala, sestre, da smo smeli biti pri vas in med vami.

Lepo nam je bilo.

Sestra Milka!

Naša skupna srečanja z Vami so mi ostala najbolj v spominu.

Najbolj mi je bilo všeč vaše pripovedovanje, vaše življenjske zgodbe, naša skupna snidenja.

Spoštovana s. Milka!

Lepo Vas pozdravljam in se Vam globoko priklonim.

Ni dolgo, a vendar je že 16 let, odkar ste med nami Šturci, ki smo včasih tudi težki. Z veseljem smo Vas sprejeli medse, Vas spoštujemo, poslušamo in kramljamo z vami. Kako bi ne, ko pa znate tako lepo pristopiti k človeku v ponižnem in toplem tonu, saj iz Vašega srca izžareva lepota in milina Vaše duše.

Rekla bi, da ste mravljica med nami. Ob vsakem času ste pripravljena za pomoč, pa naj bo duhovna ali telesna stiska.

V tem tempu življenja, ki tako hiti mimo nas, smo Šturci lahko srečni, da imamo zlato slavljenko.

Veseli smo in srečni, da Vam bomo lahko čestitali in segli v roko ter zaželeli veliko Božjega blagoslova ob Vašem praznovanju 50 let redovništva.

Naj Vas Bog ohrani še vrsto let pri zdravju in moči ter bivanju med nami.

Draga s. Milka!

Odkar Vas poznamo, na poti v cerkev ali iz cerkve izmenjamo besedo ali dve, pozdrav, nasmeh. Spominjate naju na toplo sonce, na osebo, polno miru in topline, na mamo!

Bogu hvala za vaš »da« Njegovemu klicu in da ste že toliko časa med nami!

Draga sestra Milka,

ob Vašem jubileju Vam iskreno čestitamo in želimo še veliko Božjega blagoslova.

Sodelavci Karitas se zavedamo, da je dobrodelnost ena od ključnih poslanstev vsakega kristjana, saj s tem najbolj posnemamo Jezusa in njegova sklanjanja k najbolj ubogim. Hvaležni smo, da imamo pri svojem delu en lep in konkreten zgled v Vas. Vaša pozornost do malega človeka, vaše pridne roke pri izdelovanju voščilnic v korist misijonov, celo vaša fizična pomoč posameznikom nam daje veliko spodbudo za naše poslanstvo. Ob vsem delu pa nas vedno nagovarjate s svojo pobožnostjo in skromnostjo. Tako nam pričujete, da se od Jezusa gre k ubogim in od ubogih se gre k Jezusu!

Ponosni smo na Vas in hvaležni, ker ste s svojo tiho prisotnostjo in neizmerno dobrotljivostjo vedno pripravljeni priskočiti na pomoč.

Hvala, ker ste v srcu vedno z nami.

Sestri Milki!

Hvala za vso pomoč in vse molitve v naši župniji. Za dober zgled ponižnosti in služenja.

Na življenjski poti naj Vas spremlja Božji blagoslov in Marijino varstvo.

... čez veliko te bom postavil!

Spoštovana s. Milka. Čestitam Vam ob Vašem zlatem jubileju. Bog naj vam bo bogat plačnik za vaše življenje med nami. Naj blagoslavlja vaše dni in jih napolni z veseljem. Naj vam da moč v trenutkih, ko čutite svojo nemoč in krhkost. In ko pride čas, ko ne bo več časa, in bo samo večnost, takrat glejte iz obličja v Obličje njega, ki ste mu posvetili življenje.

župnik Zoran

Sestri Milki

Boglonaj, s. Milka, za vsa vaša dobra dela in za vse talente, ki jih opravljate v naši župniji. Posebno pa za vaš nasmeh, ko švignete mimo s kolesom. Ob vašem jubileju Bogu hvala z majhnim duhovnim šopkom.

Sestra Milka!

Ob vašem jubileju vam iskreno čestitamo!

Hvaležni smo za Vaš zgled prijaznosti, odprtosti in zvestobe na svoji poti.

Želimo Vam zdravja, vsi naslednji koraki pa naj bodo še naprej polni vere in upanja.

